

rit, possint nihilominus Confessarii illa vice penitentes Regulares, etiam non obtenta a Superiore facultate, absolvere; » sed Pontifex per hæc verba *facultatem petentibus Superiori dare noluerit*, manifeste, et evidentissime supponit, Prælatos Regulares, per se ipsos, vel alios, quibus id commiserint, posse proprios subditos ab omnibus illis casibus absolvere, ergo certissime constat posse prælatos Regulares suos subditos per se, vel per alios absolvere percussione etiam gravi, et enormi. Sic firmiter tenent Donatus tom. 1. part. 1. tract. 13. quæst. 17. et tom. 2. tract. 11. quæst. 17. et 18. Anaclet. lib. 5. *Decret. tit. 39. de Sent. Excomm.* num. 233. Felix Potest. tom. 1. part. 4. num. 3378. Lezana tom. 1. cap. 18. num. 3. Tamburin. *de Jure Abbat.* tom. 2. disp. 14. quæst. 10. num. 6. Hasbensis, Rodriquez, Laiman. Sorbo, Matthæucci, Engel. et alii plurimi. Vide tamen verb. *Prælati Regularis* num. 31.

(18. Regularis percussus Religiosum alterius Ordinis debet absolvi ab ambobus eorum Prælati; ex cap. *Cum illorum*, vers. *Si vero Claustralis* 23. *de Sentent. Excomm.* ubi expresse habetur: « Si vero Claustralis aliquis in Religiosam personam alterius Claustris manus injecerit violentas, per Abbatem proprium, et ejus, qui passus est injuriam, absolvatur, » quod ex Molina *de Jure et justitia*, tract. 3. disp. 60. n. 5. et Engel. lib. 5. tit. 29. *de Sent. Excomm.* sic debet intelligi, ut absolutio, et executio pœnæ fiat per Prælatum Religiosi percussantis, tamquam per Judicem Ordinarium, cum consensu tamen, et præsentia Prælati Religiosi offensi tamquam Actoris super injuria sui Religiosi, nisi Prælati Religiosi offensi totum hoc negotium remiserit Prælati Religiosi offendentis. (19. Et si Religiosi illi adinvicem, et mutuo se percusserint, poterit quilibet Superior suum subditum absolvere, quia tunc injuria compensatur; sic Felix Marius pag. 628. num. 9. (20. Regularis percussus Clericum sæcularem potest absolvi a proprio Superiore Regulari de licentia Episcopi Diocesani, vel ab ipso Episcopo; ex cap. *Religiosi* 21. *de Sentent. Excomm.* in 6. vel a Sede Apostolica ex Stylo Curiae cap. *Cum illorum* 32. *de Sentent. Excomm.* Vide infra n. 24.

(21. Moniales exemptæ, se invicem etiam graviter, et enormiter percussantes possunt absolvi a suis Prælati Regularibus, vel ab aliis ab ipsis deputatis, quia privilegia Regularibus concessa, eorum Monialibus communicantur, ut expresse concedit Sixtus IV. in Bulla aurea Monialibus Prædicatorum, et Minorum, et signanter pro Monialibus S. Claræ concedit Leo X. Constit. *Cum sicut*, Gregorius XIII Constit. *Ex benignæ Sedis*, et Pius V. Constit. *Et si Mendicantium*, in quibus confirmant privilegia Fratrum Minorum de Observantia, et Monialium S. Claræ, et Tertii Ordinis S. P. Francisci, etiam per modum communicationis, et extensionis inter se, et cum aliis Ordinibus. (22. Moniales vero subjectæ Ordinariis se invicem, vel

Clericos, percussantes absolventur ab Episcopo, etiamsi percussio sit gravis, et enormis; cap. *de Monialibus* 33, *de Sentent. Excomm.* (23. Regulares intra Italiam, et extra Urbem possunt absolvere sæculares a percussione levi, si ab Episcopo habeant facultatem absolventi a casibus ipsi reservatis; non enim possunt sola sua facultate propria, cum per decretum jussu Clementis VIII. editum 26 Novembris 1602. sit absolute reservata privative ad ipsos violenta manuum injectio in Clericos juxta Canonem; *Si quis suadente diabolo* 17. quæst. 4.

Ad superius dicta in hoc ultimo art. num. 20. addendum est, quod Abbas, seu Superior Regularis non potest absolvere Monachos sibi subjectos a percussione Clerici Sæcularis, ut expresse respondit *Sacr. Congreg. Concil. in Mediolanen. Censurarum* 2 Decemb. 1719. ad 5. dubium, in qua causa cum alia ad rem facientia proposita et resoluta fuerint, hic pro uberiori notitia ad litteram subnectuntur, prout referuntur in Theatro Resolutionum S. C. C. tom. 1. in dicta Mediolanensi Censurarum, ibi: In oppido Civitatis Mediolanensis Diœcesis Cœnobium extat Monachorum Montis Oliveti, cujus Abbatia commendata est Eminentissimo Cardinali Odescalco Archiepiscopo. Penes Abbatem Commendatarium stare dicitur cura habitualis; Ecclesia etiam Cœnobii est Parochialis, et cura actualis exercetur a perpetuo Vicario. Inter Monachos, et Vicarium jurgia, et contentiones sæpius exortæ sunt. Cum autem die 26 Mensis Januarii anni præteriti 1718. Livius Bazzana Vicarii munere fungens percussus fuerit a duobus Monachis, ab Antonio videlicet Petragrossa Sacerdote, et ab Alexandro Fumagallo Laico Converso, nonnulla Acta in Curia Archiepiscopali gesta fuerunt, de quorum validitate in præsentem est disputandum, uti desumitur ex primo dubio mox referendo, et ex cæteris inter partes concordatis; cumque hinc inde Scripturæ distribuantur, dignabuntur EE. VV. decernere:

I. An Acta hactenus facta per Curiam Archiepiscopalem Mediolanen. contra Rev. Patrem Antonium Petragrossa, et Fr. Alexandrum Monachos sustineantur, in casu, etc.

II. An liceat eidem Curiae Archiepiscopali declarare, vel saltem denunciare excommunicatos in vim Canon. *Si quis suadente*, dictos Monachos, in casu, etc. et quatenus negative.

III. An constet de sufficienti punitione facta per dictum Abbatem Regularem, in casu, etc., et quatenus negative.

IV. An, quomodo, et quibus pœnis sit procedendum contra dictos Monachos, in casu, etc.

V. An licuerit eidem Abbati Regulari absolvere prædictos Monachos a Censuris, si quas incurrerint, in vim dicti Canon. *Si quis suadente*, in casu, etc.

Eadem Sacr. Congregat. Concil. in dict. Mediolan. Censurarum die 2 Decembris 1719. Respondit.

Ad primum *Affirmative*, excepto Monitori

expedito die 14 Februarii 1718. nec non excepta citatione expedita die secunda Junii ejusdem anni. Ad secundum licet (renovata tamen citatione juxta instructionem) *declarrare Fratrem Alexandrum, nec non P. Antonium; quatenus delictum habeatur pro notorio, et quatenus habeatur tantum pro publico, licere denunciare*, id est præcipiendo suis Parochis et Subditis universis, ne eos admittant

EXECUTOR LITTERARUM APOSTOLICARUM.

SUMMARIUM.

1. Executor alius est merus, alius mixtus, et quis sit uterque? — 2. Quando in Rescriptis additur *Vocato Titio*, tunc executor est mixtus. — 3. Sic efficitur mixtus per Clausulam *Amoto*. — 4. Et per Clausulam *Constituto*. — 5. Vel per alteram dummodo verificato Jurepatronatus. — 6. Et per Clausulam *Vocatis* vocandis, vel accedente consensu. — 7. Item per Clausulam dummodo non sit alteri jus quæsitum. — 8. Executor Apostolicus debet in primis requirere justificationem Litterarum Apostolicarum. — 9. Non potest procedere ante illarum presentationem. — 10. Executor Litterarum Apostolicarum procedere potest absque illarum exhibitione in Cancellaria Episcopali. — 11. Executionem Litterarum Apostolicarum impedire non possunt Ordinarii ex Decreto Concilii Tridentini. — 12. Ordinarius nec cumulative cum Executeo deputato Litteras Apostolicas exequi potest. — 13. Dispensationum Matrimonialium commissiones, si extra Curiam fiant, locorum Ordinariis, vel eorum Vicariis Generalibus solent demandari. — 14. Vicariis Prælatorum inferiorum jurisdictionem quasi Episcopalem habentium non committuntur. — 15. Excipiuntur tamen Vicarii Abbatis Montis Cassinen. — 16. Ad illos solos Prælatos sunt dirigendæ, qui jurisdictionem quasi Episcopalem exercent, et sunt nullius Diœcesis. — 17. Brevia directa constitutis in Dignitate possunt expediri per Canonicos. — 18. Matrimoniales tamen dispensationes Canonicis Cathedralis non committuntur. — 19. Immo nec Sede Episcopali vacante hujusmodi dispensationes committuntur Vicario Capitulari, sed Episcopo viciniori, seu ejus Vicario Generali. — 20. Nec etiam Vicarius Capitularis, Sede vacante, potest exequi Litteras Apostolicas in forma *dignum*, et Episcopo defuncto directas. — 21. Potest tamen Vicarius Capitularis executioni demandare Litteras directas Episcopo per Sacram Congregationem, et ab illo non executas. — 22. Item Vicarius Capitularis potest exequi omne id, quod Episcopo mortuo per Bullam, seu Breve in causis jurisdictionem importantibus erat concessum. — 23. Item Vicarius Capitularis potest perinde ac Vicarius Episcopi esse Executor Gratiarum, et Litterarum Apostolicarum tamquam in Dignitate constitutus. — 24. Deputato, seu delegato Vicario, non potest exequi Episcopus, nec e contra. — 25. Et si aliquo casu facta esset commissio Episcopo, vel ejus Vicario, tunc facta presentatione uni, non posset alter se introumittere. — 26. Si Vicarius delegatus mortuus sit, vel ab officio remotus, debent Litteræ per successorem in Vicariatu executioni demandari. — 27. Quando Papa in Commissione non exprimit nomen Vicarii, respicit Tribunal, et non Personam. — 28. Si vero in Litteris expressum sit nomen Vicarii, et Tribunal, tunc si primo loco appositum sit nomen proprium, ut dicatur *Dilecto Filio Paulo Vicario*, etc. tunc censetur commissio personalis, et non transit ad successorem, sed quamvis etiam desineret esse Vicarius, adhuc tamen remaneret delegatus. — 29. Si vero commissio facta sit Dignitati non expresse nomine Vicarii, tunc quia hujusmodi dignitas est perpetua in Ecclesia, transibit ad Successorem. —

intra Ecclesias sibi subjectas, et non conversentur cum eisdem. Ad tertium *negative*. Ad quartum *detrudendos nomine Sacre Congregationis in Carcerem formalem, et per Abbatem certioretur Eminentissimus Episcopus de pœna delinquentibus imposita*. Ad quintum *negative*.

De materia hujus articuli, consule, si libet, Zoc. in *Decretal.* lib. 3. tit. 39. n. 165.

30. Vicarius Episcopi adhuc non consecrati, sed solum confirmati potest dispensationes exequi. — 31. Vicarius, si fiat Episcopus illius Diœcesis, non poterit exequi dispensationem sibi commissam, sed ejus in Vicariatu successor. — 32. Vicarius potest exequi Litteras, quamvis Episcopus esset aliqua causa excommunicatus vel suspensus. — 33. Executor quicumque sit, debet ad unguem servare formam præscriptam in Litteris quarum vigore procedit. — 34. — Executor pro executione nihil prorsus potest accipere etiam sponte oblatum. — 35. Talis prohibitio est intelligenda etiam de esculentis, et poculentis, quæ paucis diebus consumi possunt. — 36. Neque sub prætextu laboris, neque ratione sigilli, papyri, expeditionis, et taxæ Delegatus aliquid accipere potest. — 37. Potest tamen Notarius aliquid accipere, nempe quartam partem aurei pro examinandis testibus, et sumendis cæteris informationibus. — 38. Immo post executionem factam etiam ipse Executor potest aliquid gratis oblatum accipere, minime vero aliquid prætere. — 39. Executor dispensationis Apostolicæ pro Foro interno super impedimentis Matrimonii occultis potest esse Magister in Theologia, vel Doctor Decretorum, seu Juris Canonici. — 40. Præfatas litteras exequi nequeunt Lectores, et Professores Regulares, nisi in publica aliqua Universitate, vel Academia realiter, et formaliter sint insigniti Laurea Magisterii, vel Doctoratus, aut id eis competat ex speciali privilegio Apostolico. — 41. Tale privilegium est concessum Jubilatis Ordinis Minorum de Observantia. — 42. Tale privilegium est concessum Confessariis Societatis Jesu a Præposito Generali, vel de ejus licentia ab aliis Societatis Superioribus ad id specialiter designatis, etiamsi Magistri Sacre Theologie, vel Sacrorum Canonum non existant. — 43. Idem possunt ex communicatione cum privilegiis Societatis alii Mendicantes. — 44. In casu, quo Sacra Penitentiaria commissionem, et inscriptionem ita faciat: *Discreto Viro Confessori ex approbatis ab Ordinario*, tunc poterit quivis approbatus ab Ordinario, vel alius per dictas Litteras specialiter deputatus illas exequi, licet non sit Magister in Theologia, nec Doctor Sacrorum Canonum. — 45. Executor debet esse approbatus ab Ordinario loci, in quo Litteras exequitur. — 46. Et debet esse a Penitente specialiter electus. — 47. Si unus Confessarius a penitente electus exequi recuset, vel ob nimium rigorem penitenti displiceat, potest penitens alium eligere. — 48. Executor ad executionem non debet adhibere Testes. — 49. Debet autem Litteras lacerare, et nullatenus potest eas Oratori, seu Latori restituere. — 50. Alia de Executoribus *remissive*. — 51. Episcopus, qui ob tenuitatem reddituum etiam de consensu Sac. Congr. Episcop. non retinet Vicarium, nequit exequi Litteras Apostolicas Vicario Generali directas. — 52 ad 56. Executor litterarum Apostolicarum non potest subdelegare. — 57 ad 60. De Auditore Camerae uti est executor omnium Litterarum Apostolicarum. — 61 ad 62. De mutatione Executoris Litterarum Apostolicarum. — 63. Executor Litterarum Apostolicarum potest procedere absque earum exhibitione.

(1. Executor, alius est merus, et alius mixtus. Executor merus est qui post negotium iam plene discussum deputatur, ita ut nihil illi restet, nisi actualis executio; leg. *Executorem* 8, Cod. de *Execut. rei Judic.* et leg. *Sicut proponit*. 6, Cod. eod. Unde mero Executori committitur nudum, seu merum exercitium executionis absque exercitio jurisdictionis, uti communiter fit in litteris gratiosis Papæ; si tamen adsit legitimus contradictor, et possessor in beneficio, tunc ex mero efficitur mixtus. Executor mixtus est ille, qui simul partes Judicis assumit, ut si Papa ei committat in forma dignum, tunc enim examinare debet narrata, etc. ubi e contra Executor merus non cognoscit de subreptione, sed hanc advertens nude cessat ab Executione. Rosa de *Executione litter. Apostolicar.* par. 1, c. 6, a n. 1, et communis aliorum. (2. Quando in rescriptis additur *Vocato Titio*, tunc executor est mixtus, præsertim quando Papa ipse non facit gratiam, sed committit faciendam. Rosa loc. cit. cap. 8, num. 1, et alii passim. (3. Sic efficitur executor mixtus per clausulam *Amoto*; Rota, part. 2, decis. 159, n. 3, part. 3, decis. 451, n. 3, p. 16, decis. 107, n. 6, part. 18, tit. 2, decis. 420, num. 17. Card. de Luca, de *Benefic.* decis. 73, n. 24, de *Jurepatronat.* disc. 51, sub num. 6. (4. Et per clausulam *Constito*; Rota, part. 5, tom. 1, decis. 65, num. 7 et 8 Card. de Luca, de *Benefic.* disc. 72, num. 6, disc. 73, num. 24. (5. Vel per alteram *dummodo verificato jure patronatus*. Rota, par. 18, tom. 2, decis. 410, num. 2. Card. de Luca, de *Jurepatronat.* disc. 51, sub num. 6. (6. Et per clausulam *vocatis vocandis, vel accedente consensu*; Rota, part. 1, decis. 25, num. 3, part. 2, decis. 525, num. 7, part. 16, decis. 222, num. 6. Card. de Luca, de *Benefic.* disc. 48, num. 4, disc. 72, num. 6, disc. 73, n. 24, de *Jurepatronat.* disc. 41, sub n. 6, de *Alienat.* disc. 13, num. 5. (7. Item efficitur Executor mixtus per clausulam *dummodo non sit alteri jus quasi-tum*; Rota, part. 4, tom. 1, dec. 451, n. 17. (8. Executor Apostolicus debet in primis requirere justificationem Litterarum Apostolicarum; Rota, part. 3, recent. decis. 129, num. 5. Non enim eas exequi debet absque earum justificatione; Rota, part. 7, dec. 147, n. 5. (9. Nec potest procedere ante illarum præsentationem; Rota, p. 1, dec. 166, num. 11. Secus injuste procederet; Rota, p. 3, dec. 129, n. 5, p. 11, dec. 369, num. 14. (10. Executor Litterarum Apostolicarum procedere potest absque illarum exhibitione in Cancellaria Episcopali; Sacra Congreg. Concilii in Turrutana, 15 Novemb. 1704. ibi: « II. An Executores deputati in Litteris Apostolicis procedere valeant absque illarum exhibitione in Cancellaria Archiepiscopali, et quatenus negative? III. An Archiepiscopus procedere possit in casu contraventionis? IV. An rescripta Apostolica emanata contra Archiepiscopum, ejusque Officiales certis Executoribus directa sint exhibenda in ejus Cancellaria? » Sacra Congr. respondit ad 2 *affirmative*, ad 3 et 4 *negative*, l. 54,

Decret. pag. 445. (11. Executionem Litterarum Apostolicarum impedire non possunt Ordinarii ex Decreto Concilii Trid.; Gregor. enim XIII, Constitut. incipient. *Ad Romani*, expresse declaravit, quod ex Litterarum Apostolicarum executione eidem Conciliari decreto nullimode contravenitur; quapropter nemo deinceps auferet sub hujusmodi cavillationis prætextu earumdem liberam executionem impedire, sive Executores molestare; Card. Petra, tom. 4. *Commentar. in Constit. 2 Martini V*, num. 9. (12. Ordinarius nec cumulative cum Executor deputato Litteras Apostolicas exequi potest; Felin. cap. fin. n. 38, de *Præsumpt.* aliique adducti a Rota in dec. 508, num. 2, cum seq. coram Pamphil. et decis. 209, n. 4, coram Buratt. Cardin. Petra, loc. cit. num. 10.

(13. Dispensationum matrimonialium commissiones, si extra Curiam fiant, locorum Ordinariis, vel eorum Vicariis Generalibus solent demandari; sic praxis quotidiana, et est ad tenorem Concilii Tridentini, sess. 24, cap. 5, de *Reformation.* et Rota, coram Merlino dec. 693, n. 2. (14. Vicariis autem Prælatorum jurisdictionem quasi Episcopalem habentium, non committuntur, cum hi Vicarii in Dignitate Ecclesiastica non sint: nec eorum officium dignitati æquiparetur; Garcias, de *Benefic.* part. 9, cap. 2, § 1, n. 147. Barbosa, *Juris Eccles. univers.* lib. 1, cap. 5, num. 29, et alii passim; et sic servare stylum Curie testatur Pyrrhus Corrad. in *Praxi dispensat. Apostol.* l. 7, cap. 4, num. 57, ubi etiam asserit sic fuisse a Sacra Congreg. decisum. (15. Excipit tamen dictus Pyrrhus Vicarium Abbatis Montis Casinensis, quem asserit esse in possessione, ut sibi hæc commissiones dirigantur ex Indulto speciali Sixti V. (16. Ad illos solos Prælatos sunt dirigendæ, qui jurisdictionem quasi Episcopalem exercent, et sunt nullius Diocesis; Seraphin. decis. 1052, num. 1. Coccin. decis. 346, num. 7. Rota, in novissimis dec. 45, num. 4, coram Merlino, et sic fuisse a Sacra Congreg. decisum de anno 1593, in una Prioratus de Valez Ordinis S. Jacobi, testatus idem Garcias loc. cit. n. 142, ubi refert verba dictæ decisionis, ut sequitur: « Sacra Congr. censuit dispensationes matrimoniales, et alias quascumque subditis inferiorum Episcopis a Sede Apostolica concedantur, si eas extra Romanam Curiam committi contigerit, et illi inferiores nullius Diocesis existant, et jurisdictionem quasi Episcopalem habeant, eisdem inferioribus, non autem vicinioribus Episcopis, esse committendas. Hieronymus Cardinalis Matthæus. »

(17. Brevia directa constitutis in dignitate possunt expediri per Canonicos Cathedralis; Glossa in l. *Vel universorum*, ff. de *Pignoratitia actione*, Genuens, in *Praxi* c. 79, num. 10. Vincentius de Justis de *Dispensat. matrimonial.* lib. 1, cap. 5, num. 14, et alii. (18. Matrimoniales tamen dispensationes Canonicis Cathedralis non committuntur; De Justis *ibid.* num. 15. (19. Immo nec Sede Episcopali vacante hujusmodi dispensationes

committuntur Vicario Capitulari, sed Episcopo viciniori, seu ejus Vicario Generali, quo casu Litteræ commissionis de Stylo Curie concipiuntur sub ista forma: « Discretionis tuæ, etc., cum ut dicti Oratores asserunt, Sedes episcopalis N. ad præsens vacet, et Venerabilis Frater noster Episcopus N. vicinior Ordin. qui nunc vivat, existat, per Apostolica scripta mandamus, quatenus, » etc. Sic refert, et tenet de Justis loc. cit. num. 22, et tenet Garcias de *Benefic.* part. 6, cap. 2, num. 44. Squillant de *Privileg. Clericor.* cap. 2, num. 200. Cayall. q. q. *commun. contra commun.* quæst. 771, n. 9. Monacell. tom. 2, tit. 16, form. 10, sub n. 14. Barbosa *Jur. Eccles. univer.* c. 32, n. 58, cum multis aliis, ubi refert sic declarasse Sac. Congr. Concil. sub die 23 Maii 1622. nempe « Dispensationes matrimoniales directas Episcopo, et ejus Vicario Generali, si Sedem vacare contingat, non posse per Vicarium Capitularem expediri. » (20. Nec etiam Vicarius Capitularis Sede vacante potest exequi Litteras Apostolicas in forma dignum, et Episcopo defuncto directas; Sac. Congr. Concil. in Camarinen. 2 Aug. 1631 (1). (21. Potest tamen Vicarius Capitularis executioni demandare Litteras directas Episcopo per Sacram Congregationem, et ab illo non executas; Sac. Congr. Episcopor. in Messanen. 10 April. 1615. (22. Item Vicarius Capitularis potest exequi omne id, quod Episcopo mortuo per Bullam, seu Breve in causis jurisdictionem importantibus erat concessum; Sac. Congr. Episcopor. in Tranen. 26 Januarii 1604. et in Neapolitana 10 Febr. ejusdem anni 1604. (23. Item Vicarius Capitularis potest perinde ac Vicarius Episcopi esse Executor Gratiarum, et Litterarum Apostolicarum tamquam in dignitate constitutus; Sperell. dec. 31, num. 5. Sbrozcius de *Offic. Vicar.* lib. 2, qu. 23, num. 3. De Justis loc. cit. num. 20, et alii.

(24. Deputato Vicario, non potest exequi Episcopus, nec e contra, quoad hujusmodi enim dispensationum Executiones ille solus procedere potest, cui commissæ est dispensatio, quia ista facultas competit Jure Delegato, et non ordinario, ut recte Trullench. *Oper. moral.* tom. 3, lib. 7, c. 10, dub. 6, num. 5. Sperell. dec. 97, n. 107, et 110. Dec. in cap. *Quoniam*, de *Offic. delegat.* et ibi Abbas n. 15. Reiffenstuel in appendice ad lib. 4. *Decret.* n. 298, et cum multis aliis De Justis loc. cit. n. 55, et 62. (25. Et si aliquo casu facta esset Commissio Episcopo, vel ejus Vicario, tunc facta præsentatione uni, non posset alter se introumittere; cap. *Cum plures* 8, de *Offic. delegat.* in 6. Piasecius in *Prax. Episcop.* part. 2, cap. 4, n. 7. Sperell. decis. 97, n. 11. Gratian. *Discept. Forens.* cap. 92, n. 7, et alii. (26. Si Vicarius delegatus mortuus sit, vel ab Officio remo-

(1) Hæc in Curia invaluit opinio, qua tamen de causa non satis compertum est. Cum enim mortuo Episcopo tota ipsius jurisdictio ad Cathedralis Ecclesie Capitulum transeat, et a Capitulo in Vicarium Capitularem, qui Episcopi vices gerit, nulla occurrit

tus, debent Litteræ per successorem in Vicariatu executioni demandari; Garcias de *Benefic.* p. 6, c. 2, num. 34. Sperell. dec. 166, n. 7. Parisius de *Resignat. benefic.* lib. 1, c. 11, num. 17, et plurimi cum alii Vincent. de Justis loc. cit. num. 56. (27. Quando Papa in commissione non exprimit nomen Vicarii, respicit Tribunal, et non Personam, unde hujusmodi delegatio non personalis, sed realis, quæ transit ad successorem; Gratian. *Disceptat. Forens.* cap. 92, num. 20, et cap. 378, num. 11; Sanchez lib. 8, disput. 27, num. 2, et 18; Reginald. lib. 31, cap. 27, num. 209; Filliuc. tract. 10, cap. 10, part. 2, num. 343, tom. 1, et alii passim. (28. Si vero in litteris expressum sit nomen Vicarii, et Tribunalis, tunc si primo loco appositum sit nomen proprium, ut si dicatur *Dilecto Filio Paulo Vicario*, etc., tunc censetur commissio Personalis, et non transit ad successorem, sed quamvis etiam desineret esse Vicarius, adhuc remanebit Delegatus. (29. Si vero commissio facta sit Dignitati, non expresso nomine Vicarii, tunc quia hujusmodi dignitas est perpetua in Ecclesia, transit ad successorem; Guttier. de *Matrim.* cap. 125, n. 4. Sanchez lib. 8, disp. 27, num. 11. De Justis loc. cit. num. 49, et alii passim.

(30. Vicarius Episcopi adhuc non consecrati, sed solum confirmati, potest dispensationes exequi; Barbos. *Juris Eccl. univer.* lib. 1, cap. 15, num. 28. Pyrrhus Corrad. in *Prax. dispen. Apost.* lib. 7, cap. 4, num. 45. Sbrozcius de *Offic. Vicar.* lib. 2, q. 23, n. 4. Guttierrez de *Matrimonio* c. 125, n. 14. Sanchez lib. 8, disp. 27, num. 35, et alii. (31. Vicarius, si fiat Episcopus illius Diocesis, non poterit exequi dispensationem sibi commissam, sed ejus in Vicariatu successor, quia cum commissio fuerit facta Vicario, et Vicarius diversus sit ab Episcopo, non debet de diversis fieri illatio l. *Sed si ante* 17, ff. de *Except. l. Papinianus* 20, ff. de *Minorib. c. Ad audientiam* 20, de *decimis*, Loterius de *Re benefic.* lib. 1, qu. 24, num. 83. Parisius de *Resignat.* lib. 11, q. 8, num. 8. De Justis loc. cit. num. 66, et alii. (32. Vicarius potest exequi litteras, quamvis Episcopo esset aliqua causa excommunicatus, vel suspensus; capit. 1, de *Offic. Vicarii* in 6. Barbosa *Juris Eccles. univ.* lib. 1, cap. 15, n. 4. Sbrozcius de *Offic. Vicarii* lib. 3, q. 18, num. 11. Squillant de *Obligat. Clericor.* p. 3, num. 97, et de *Privileg. Clericor.* cap. 2, num. 519. De Justis loc. cit. num. 80. (33. Executor quicumque sit debet ad unguem servare formam præscriptam in litteris, quarum vigore procedit; Rota par. 6, dec. 209, n. 4. Secus minus legitime procedit, ubi non servat formam præscriptam; Rota par. 4, dec. 161, num. 5. Immo nulliter, et injuste procedit, si mandet exequi litteras contra formam Juris. Rota part. 18, tom. 2, dec. 473.

ratio, ob quam Vicariis Capitularibus dispensationes non committat Dataria, quæ tamen vivente Episcopo easdem Vicariis generalibus solet committere, ut advertit Benedictus XIV. lib. 2, c. 9, § 5, de *Synod. Diocesana.* (EDIT. BARBIELL.)